

۱۰

صد اپیشگی دوباره رایان رینولذ

نگاهی به «جنگ پاپرهنه» اثر حیرم مخدومی
کتابی که زنج های زمینه های کمتر شناخته شده را انعکاس می دهد

۱۱

از رنجی که برد هایم

۹
جشنواره

فرهنگ

دوشنبه ۶ مرداد ۱۳۹۹ شماره ۵۷۶

آفریدن جهان داستانی به سبک همینگوی

۱۲

بوی گنداروپا
حفله کننده است!

۱۳ مرداد سالور
در گذشت همین محصول

نقاش و مجسمه ساز ایرانی است

محصول در نظرسنجی نوروز

۹۴ فصلنامه «حرف، هنر» برای

انتخاب ۱۰ هنرمند برگزیده هنر

نوگرای ایران که بین صد هنرمند

و هنرشناس ایام شد، در صدر

فهرست هنرمندان نوگرای ایران

ازدهه ۲۰ تا به امر از مردم رفت.

او در زمان اقامت خانوادگی در

تهران، چند ماهه در دانشگاه هنر

تهران به تحلیل پرداخت. در همین

زمان بود که او به انجمن «خروس

جنگی» که توسط جلیل ضیاپور

تأسیس شده بود، پیوست و برای

مدتی ویراستار هفته نامه ادبی

هنری «بنجه خروس» بود. از طریق

همین انجمن او به جریان نوگرای

ایران وارد شد که از اعضا آن نیما

پوشیج سهراپ سیه‌ری، هوشنگ

ایرانی و غلامحسین غربی بودند.

از زبانزیرین گوشش‌های زندگی

محصلن، نامه های او به سهراپ

سپه‌ری است. تعدادی از این

نامه های متوسط پریدخت سیه‌ری،

خواهر سهراپ در کتابی با عنوان

(جای پای دوست) منتشر شده

است. بخش هایی از این نامه‌ها

را که مخصوص در ۱۲ دسامبر

۹۶ مخصوص در این نوشتہ است

از زم براز سیه‌ری نوشتہ است

می‌خواهیم، این نامه در جوگان نامه

سهراپ مبنی بر تمثیلش برای

رقن به زبان‌بودن شده است:

(نمی دانم راجع به توصیمات درباره

مسافت به اروپا چه گذری، اگر به

عنوان گردش است مانع ندارد،

ولی اگر می خواهیم چه گذری دیگری

زنگی کنی، توصیه نمی کنم، تمام

اروپا یک شهر شده است و بوی گند

آن خنکنده است، سگ صابیش

رانمی شناسد، لاد گویی: پس

چراً تو در آنجا زندگی می کنی؟ اگر این

بولی راکه من در اینجا به دست

می اورم، متواتست در ایران کسب

نم، همان جایی مادرم، دیگر اروپا

آن چشمیه لازم بایست شنگان نیست

و هر روز بدتر می شو، توفان لازم

است که هوا را خنک کند. از شدت

خشکی قابل تنفس نیست. به

خود بستگی دار، آجیه گفتم نظر

شخص خودم بود. در ایران اوضاع

از جه قرار است؟ ایا کارمن فروشی؟

چه هایی که می شناسن در چه

حالند؟ مخصوصاً تیمور و تینا، سلام

فراوان من برای هر دن و نفر و محسن.

نامه ام را ختم می کنم، چرا

که تو حال شروع به جرقاب

شدن می کنی که بعله: دیشب

نخواهید که حالت خوب

نیست، که داری غروب می کنی.

بسیار خوشحال خواهی شد که

روابط مرتبا به این داشته باشیم.

حرف بزمیم، آنچه داریم بیرون

بریزیم، شاید داین خشکی بی جد

زیادی فایده نیاشد.

سمفوونی چرخ خیاطی!

شاید باورتان نشود تا سال‌های بعد از مرگ سپاستین باخ، آهنگساز بزرگ موسیقی کلاسیک
برخی ساخته‌های او با انتقاداتی تند رو به رو بوده است

نه چنان موسیقی وی را نامطلوب دانستند و نه چنان
که بعضی از نویسنده‌گان قسمت‌هایی از این را بعنوان
بد تاثیر آن بی اعتبار بودند.

سیک باخ موسیقی بازیک است که با نت‌های زیاد
گذرانده، سمعونی هم دقیقاً مانند پیانوست و
متوجه شد. گفتند باخ موسیقی را می‌شناسند، اما واقعیتی ندارد.
اینها اهل کجاستند. چون جهانی شده‌اند، اغلب
چرخ خیاطی» باد کردند. تعداد کمی از آنها را حتی در
طول حیاتش منتشر شد. بعدتر که شناخت
موسیقی از آثار او کامل شد، گفتند باخ که در زمان
حیاتش از همین موسیقی کهنه و قدمی ای دارد،
استاد فراخوانی و حفظ احساسات مختلف بوده، مثل
یک داستان نویس خبره از ملودی است که بتهوون آن را به اوج
اقدامات یا رویدادها نمایش دهد. خلاصه که باخ در
در شکل گیری آن تاثیری به سزا داشته‌اند.

فرهت تاکیدی کنند. دلیلش هم این است که موسیقی
سمفوونیست جهان است. در اصل خودش سمفوونی
را می‌شناسند. برازیلیان مردم ایران حق دارند
که هم از چه مدتی نمی‌شناسند و مدل بقیه هم از نظر اسم و
خود سراند و یوهان سپاستین باخ و بوزف هایدن
در اینجا نمایش داده اند. اینها از اینجا شناخت
صرنف نظر از این که حتماً سلیقه هر یکی از مادرانهای این را می‌شناسند. اما واقعیتی ندارد، نمی‌توان مکنند که آثارهای هم می‌شناسند. مثلاً یک
انسانی دارند و هر یکی حواله خوبی شنیده باشند، می‌شناسند، اما واقعیتی ندارد. مثلاً یک
موسیقی‌تقدیم کارکله‌های کلارمه رذیف شده که شناخت همه چیزرا حساب شده کناره
چیزی که چه کاری؟ قطعاً خاصیتی باهم فرق دارد.

دینی. یک ساز بین‌المللی است. او می‌گوید: پیانو
در اصل ایتالیایی است اما اغلب مردم دنیا این را
به بیانیه اکران و تولید قسمت‌های تازه
چند فیلم نگاهی به فیلم‌های دنباله‌دار
در سینمای ایران انداخته‌ایم

بعضی‌ها تند و سریع و با عجله حرفشان را می‌زنند و می‌روند. یادمان می‌ماند حرف‌هایش
را شنیده‌ایم، اما احتمال‌موجه‌به با آن فردی‌می‌شود یکی‌گذاشت. شاید تامدیتی بخواهد
حروف‌هایش بیانیه باشد، اما انتقام این که درین مواجهه سریع و در وبد کردن کامات
تاثیر پرنگی گرفته باشیم، خیلی کم است.

بعضی‌ها هم هستند درست برعکس... آرام و شمرده حرف‌می‌زنند، حتی کمی حاشیه می‌روند
و برایت قسمی گویند، اما بعد آرام اتفاقی را در ترور قمی‌زنند، فکر و حرف‌تازه‌ای در تواجه
می‌کنند خلاصه بیانیه از همین مواجهه‌های در تویاحد
می‌کنند و خلاصه بیانیه از همین مواجهه‌های در تویاحد می‌گوشند. آنکه حواس است باشد رایا پیش از خودشان می‌اند گوشش دهند، حالت
بی‌پرده فرهنگی کتاب‌ها نقاشه‌ها و موسیقی‌ها و مخفیه‌هایی که آنها را می‌گویند.

بی‌پرده فرهنگی کتاب‌ها نقاشه‌ها و موسیقی‌ها و مخفیه‌هایی که آنها را می‌گویند. این نوشتہ شده است:
(نمی دانم راجع به توصیمات درباره
مسافت به اروپا چه گذری، اگر به
عنوان گردش است مانع ندارد،
ولی اگر می خواهیم چه گذری دیگری
زنگی کنی، توصیه نمی کنم، تمام
اروپا یک شهر شده است و بوی گند
آن خنکنده است، سگ صابیش
رانمی شناسد، لاد گویی: پس
چراً تو در آنجا زندگی می کنی؟ اگر این
بولی راکه من در اینجا به دست
می اورم، متواتست در ایران کسب
نم، همان جایی مادرم، دیگر اروپا
آن چشمیه لازم بایست شنگان نیست
و هر روز بدتر می شو، توفان لازم
است که هوا را خنک کند. از شدت
خشکی قابل تنفس نیست. به
خود بستگی دار، آجیه گفتم نظر

شخص خودم بود. در ایران اوضاع
از جه قرار است؟ ایا کارمن فروشی؟
چه هایی که می شناسن در چه
حالند؟ مخصوصاً تیمور و تینا، سلام
فراوان من برای هر دن و نفر و محسن.
نامه ام را ختم می کنم، چرا
که تو حال شروع به جرقاب
شدن می کنی که بعله: دیشب
نخواهید که حالت خوب
نیست، که داری غروب می کنی.
بسیار خوشحال خواهی شد که
روابط مرتبا به این داشته باشیم.
حرف بزمیم، آنچه داریم بیرون
بریزیم، شاید داین خشکی بی جد
زیادی فایده نیاشد.

کلاسیک‌ها فرزند فردآه استند
لوریچ چکاوایران، رهبر ارکستر و سمعونی نویس
ایرانی می‌گوید موسیقی کلاسیک همیشه از
زمانه خودش جلوتر است و بعدتر مردم
می‌فهمند آهنگساز از شنیدنش لذت می‌بردند.
است داندیش باخ ۲۵ سال بعد از مرگش مورد
بی‌اعتنایی بوده است اما اغلب موسیقی باخ
کمی قدیمی به نظر می‌آمد و ظاهر آنها
خبره موسیقی از شنیدنش لذت می‌بردند.
شهرت اصلی باخ به نام می‌شناسند و برخی موسیقی‌های
عنوان یک نوازنده و بداهه نواز ارگان‌های
حیرت‌انگیز شناخته می‌شد. در
همین زمان، نوازندگان
اوآخر قرن ۱۸ میلادی

مردم ایران هم اما روزگاری از موسیقی کلاسیک
ندانند، نام بتهوون و موسیقی را شنیده اند، باخ و
چاکووفسکی و چند هنرمند مطرح دیگر موسیقی
کلاسیک را به نام می‌شناسند و برخی موسیقی‌های
زاده‌های این را می‌شنویند. اما شنیدن
کلام بسایر این کارکردهای این را بصفه
می‌شود که این را ارسکن‌تر نشونه است. اما
نایهنجار این یک راه امتحان کرد. شاید بتوان
کلاسیک را به نام می‌شناسند و سریع زندگی امروز به تأمل و
ساده‌ترشان گاهی لایه‌لایه بر زبانه‌های را دیده و
کوششان خود را داشت.

وقتی از فرهت می‌پرسیم موسیقی اهل کجاست،
سیام را رایا یک پرشی دیگر باخ می‌دانم
از نظر شما اهل کجاست؟ می‌گویم اهل همه جای

نگاهی به «جنگ پاپرهنه» اثر حیرم مخدومی
کتابی که زنج های زمینه های کمتر شناخته شده را انعکاس می دهد
از رنجی که برد هایم

